

Natten Løftet Sitt Tunge Ansikt...

Dismal Euphony

Høyt over kalde takers gys
Steg vakker sang fra alvers sal
Skogkledde åser i månelys
Vandret han yjennon ukjent dal

I grønne dyp, ðak mørke trær
Langs dunkle stler, slyngende
Huldreslatt i nattens slør
Langt der ðorte, syngende

Månen speilte seg i dype tjern i skogen
Elven kastet seg i foss nedover fjellsiden
Dype fjorder omkranset av ruvende fjell
Våket stille i natten

Natten løftet sitt tunge ansikt
Over skoyens yripende armer
Dens dystre øyne, yratende
Stirret sørymodig i mine